

(№ 18) Растрои ми, Боју моме, маћијата,
Да си појда, Боју моме, на вилает;
Те си иде, Боју моме, ден велигден,
Ден велигден, ден ђурђофден;
Сички маћи в црква ходет
Бога молет,
Моја маћа дома седи, Мене жали;
Сички браћа камен фрлете,
Моји браћа дома седи Мене жалет.

(№ 28) Израсло дрво високо,
Пустило стебла широћи
Пот секо стебло и дућан.
Дућавцији кујунцији
Златни седла ковећа
И позлатни озди лејеха
И се јунаци ружаха
Ке ћа за мома да идеја.
За момо Јелка беља презморка.
Кога за Јелка појдоха,
Вишни череши цафтеха:
Кога се с Јелка врнаха,
Вишни череши узрели,
Кум господинъ зобаше
И Јелци говореше:
Јелко ле бела презморко!
Кога за тебе идехме.
Вишни череши цафтеха,
Кога се с' тебе врнахме,
Вишни череши узрели

(№ 27) Тодоре ле младо ћаче!
Учил Тодор дребно книже,
Дробно книже, ситно писмо,
Учиљ, училъ та научил
